

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی رمانتیسم در اشعار نادر نادرپور و ابوالقاسم شابی

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 2، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

عبدالعلی آل بویه ی لنگرودی - استادیار دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

فریبا مدبری - کارشناس ارشد ادبیات تطبیقی

خلاصه مقاله:

در اواخر قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم، نوعی نیاز معنوی، فردی و اجتماعی دست به دست هم دادند و مکتب رمانتیسم را به وجود آوردند. اساس این نهضت ادبی، بر تخیل فردی و خلاقیت براساس تخیل بود و در واقع عکس العملی بود در برابر مکتب کلاسیسم که با زبانی کلیشه ای می خواست اخلاقی محدود را تعلیم دهد. گرچه پیدایش مکتب رمانتیسم در ادبیات فارسی و عربی زمینه های مشترک زیادی ندارد. ولی همگونی های زیادی میان پیروان این مکتب ادبی در فارسی و عربی به چشم می خورد. از میان ویژگی هایی که برای شعر رمانتیک برشمرده اند، گمنامی و تنهایی، پناه بردن به خاطرات گذشته، سفر اندیشه های عصیانگرانه علیه معشوق و اعتراض به ناهنجاریهای جامعه و طبیعت و تداعی در شعر نادرپور وضوح بیشتری دارد؛ و در شعر شابی، شور و نشاط و عشق به زندگی، مشارکت با وجدان جمعی، نگرانی از سرنوشت مردم، امید به آینده روشن و خوش بینی، بیشتر جلوه گری می کند. در این جستار، با روش کتابخانه ای و سندکاوی، ضمن نگاهی کوتاه به مکتب رمانتیسم در ادب عربی و فارسی، سعی شده تا که اشعار رمانتیک دو شاعر معاصر عرب و ایرانی، ابوالقاسم شابی (۱۹۰۹-۱۹۳۴م) و نادر نادرپور، (۱۳۰۷-۱۳۷۴ش) که هر یک به نوعی نماینده ی مکتب رمانتیسم در دوره ی خود بوده اند، بررسی شود.

کلمات کلیدی:

شابی، نادرپور، رمانتیسم، شعر معاصر ایران و عرب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1306049>

